01/05/2021

“Ο θρίαμβος του Χριστού είναι θρίαμβος της Εκκλησίας Του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Αναφέρει μεταξύ άλλων για την Ανάσταση του Κυρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος: “Είναι το Σύμβολο της Πίστεως υποστασιοποιούμενο στην καθημερινή ζωή. Είναι το πνεύμα της θυσίας και της αυταπαρνήσεως και τέλος, η διακονία της πρώτης και μεγάλης εντολής, της διπλής αγάπης προς τον Θεό και τον άνθρωπο. Αυτήν την κληρονομιά διασφαλίζει για την Εκκλησία Του ο Αναστημένος Χριστός μας! Μας προσφέρει το πολυτιμότερο, το μεγαλύτερο, το σπουδαιότερο που μπορούμε να αποκτήσουμε, την ιδιότητα του μέλους της Εκκλησίας Του, με όλα τα προνόμια της ατελεύτητης Βασιλείας Του και ζητά να ανταποκριθούμε”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Πρός
Τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν
Εὐσεβῆ Λαό τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοί μου,

Καί νά πού πάλι ἀξιωνόμαστε νά πανηγυρίσουμε τό μοναδικό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Καί μάλιστα μέ τόν ὑπέροχο τρόπο πού ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει, ὥστε νά ἀναδεικνύεται ἡ λαμπρότητα καί ἡ φωτεινότητα τῆς νίκης τῆς αἰώνιας ζωῆς ἐπί τοῦ προσωρινοῦ θανάτου. Ὁ Χριστός μας ὡς ὁ ἀπόλυτος θριαμβευτής, προβάλλει πανηγυρικά ἀπό τό ἄδειο μνῆμα, τραβῶντας κυριαρχικά τόν προπάτορα Ἀδάμ καί μαζί του ὅλην τήν ἀνθρώπινη φύση, ἀνεβάζοντάς μας μοναδικά σέ ὕψη δυσθεώρητα, ἀφάνταστα, ἀπόλυτα!

Κι εἶναι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ὄχι κάτι πού ἀφορᾶ σέ Αὐτόν ἀποκλειστικά καί μόνον, ἀλλά ἀντανακλᾶ σέ ὅλους μας καί ἀποτελεῖ τήν βέβαιη, τήν ὑποστασιοποιημένη ἐλπίδα μας ὅτι τελικά, ἀκόμη κι ἄν συμβοῦν πολλά καί δύσκολα, τραγικά καί ἀποκαρδιωτικά, φρικτά καί παράλογα, τελικά ὁ Χριστός κι ἡ Ἐκκλησία Του θά παραμένουν νικητές εἰς τόν αἰῶνα, νά διασαλπίζουν τό σωστικό μήνυμα τῆς νέας ζωῆς πού ἀνέτειλε ἀπό τόν ἄδειο τάφο.

Ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ εἶναι θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας Του, χάριν της ὁποίας ἐνήργησε τά πάντα. Τό ἀναφαίρετο μεγαλεῖο Της δέν στηρίζεται σέ ἀνθρώπινες ἐνέργειες ἤ τήν ἱκανότητά μας να τό κατανοήσουμε. Εἶναι κεφάλαιο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐν χρόνῳ Σάρκωση τοῦ Αἰωνίου. Εἶναι αὐτό πού προσδιορίζει ὁ Πρωτοκορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος ὡς «ἄφθαρτο καί ἀμίαντο καί ἀμάραντο (...) τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς» κληρονομιά μας (Α΄ Πετρ. α΄,4)!

Κι ὅταν μιλᾶμε γιά τήν κληρονομιά αὐτή, στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, δέν ἐννοοῦμε τά πολιτιστικά μεγέθη πού στό διάβα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας παρήχθησαν. Οἱ Ἐκκλησιαστικές Τέχνες, ὅσο κι ἄν διασώζουν ἕνα ἀνυπέρβλητο μεγαλεῖο, δέν εἶναι τό περιεχόμενο τῆς κληρονομιᾶς μας. Κληρονομιά μας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅπως μᾶς Τόν δίδαξαν οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως Τόν δογμάτισαν οἱ Ἁγίες Ἑπτά Οἰκουμενικές Σύνοδοι, ὅπως Τόν ἀναδεικνύουν καί Τόν προβάλλουν βιωματικά τά ἀπαράμιλλα μνημεῖα τῆς Θείας Λατρείας. Εἶναι ἐπιπλέον τό ὑπόδειγμα βίου πού διαχρονικά μᾶς παρέδωκαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ὡς καθαρότητα διδασκαλίας καί ἀγνότητα ζωῆς. Εἶναι ἡ λάμψη τῆς ἀλήθειας καί ἡ εὐωδία τῆς Ἁγιότητας.

Εἶναι τό Σύμβολο τῆς Πίστεως ὑποστασιοποιούμενο στήν καθημερινή ζωή. Εἶναι τό

πνεῦμα τῆς θυσίας καί τῆς αὐταπαρνήσεως καί τέλος, ἡ διακονία τῆς πρώτης καί μεγάλης ἐντολῆς, τῆς διπλῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Αὐτήν τήν κληρονομιά διασφαλίζει γιά τήν Ἐκκλησία Του ὁ Ἀναστημένος Χριστός μας! Μᾶς προσφέρει τό πολυτιμότερο, τό μεγαλύτερο, τό σπουδαιότερο πού μποροῦμε νά ἀποκτήσουμε, τήν ἰδιότητα τοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας Του, μέ ὅλα τά προνόμια τῆς ἀτελεύτητης Βασιλείας Του καί ζητᾶ νά ἀνταποκριθοῦμε.

Δηλαδή, τί ζητᾶ νά κάνουμε; Νά Τόν ἀντιγράψουμε κι ὄχι νά Τόν προσαρμόσουμε στά δικά μας ἀνθρώπινα πάθη. Εἶναι δυστυχῶς πολλοί ἐκεῖνοι πού στενεύουν τήν εὐρύτητα τοῦ πνεύματος τῆς Ὀρθοδοξίας στά περιορισμένα ὅρια τῶν στενῶν τους ἀντιλήψεων, καταδυναστεύοντας τήν ἄνετη Ὀρθόδοξη σκέψη καί σμικρίνοντάς την στή μικρόλογη διάνοιά τους. Εἶναι ἐπίσης πολλοί, ὅσοι προδίδουν τόν πλοῦτο τῆς Ὀρθόδοξης καρδιᾶς γιά νά τόν ἐγκλωβίσουν στά ὅρια τῆς μικροψυχίας τους, ἐγκαταλείποντας κάθε καρπό τοῦ Πνεύματος, τήν ἀγάπη, τήν εἰρήνη, τή χαρά, τή μακροθυμία, τήν ἀγαθωσύνη, τήν πραότητα, τήν ταπεινοφροσύνη, τήν εὐσπλαγχνία, τήν ἑνότητα.

Ὅμως, παρά ταῦτα ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ἁγιότητα πού ἀνέβλυσαν ἀπό τόν ἄδειο τάφο καί στερεώθηκαν στό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, δέν καταβάλλονται. Ἐξακολουθεῖ νά ἐπαναλαμβάνεται καί νά ἰσχύει ἡ διαβεβαίωση τοῦ Ἀναστημένου Σωτῆρα μας: «πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει» (Ἰω. Α΄,51). Εὔχομαι **τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως νά φωτίσει τό νοῦ καί τήν καρδιά τοῦ καθενός μας, ὥστε νά ἀνοίξουν, νά μεγαλώσουν καί νά πλατύνουν, γιά νά χωροῦν μέσα τήν πλησμονή τῆς ἀγάπης τοῦ νικητῆ τοῦ θανάτου.**

Μέ ἀναστάσιμους ἀσπασμούς.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου Ἱερώνυμος